EXPERIENȚA DIN 1975, LA BAZA PREGĂTIRII ATLEȚILOR NOȘTRI PENTRU OLIMPIADĂ

Jocurile Olimpice de la Montreal sint programate intre 17 iulie și 1 august, dată foarte timpurie pentru această competiție, ceea ce, de la bun inceput a impus ca pregătirea sportivilor să se facă in ideea de bază a asigurării unui singur vîrf de formă. Tehnicienii sportului nostru, care dețin o bună experiență in pregătirea sportivilor pentru sezoanele cu două vîrfuri de formă, cum a fost cazul, intre altele, pentru Jocurile Olimpice de la Tokio și de la Ciudad de Mexico, vor trebui să-și arate acum priceperea in a indruma pregătirile din 1976 in așa fel incit punctul maxim al formei sportive să se afle in perioada in care vor avea loc intrecerile de la Montreal, adică in jumătatea a doua a lunii iulie.

In această idee de bază, foarte importantă, anul 1975 a căpătat, prin forța imprejurărilor, o insemnătate aparte, el fiind considerat ca o adevărată „repetiție generală" pentru J.O. de anul viitor. 1975 a fost anul concluzionării experienței acumulate in ultimele sezoane competiționale, in sensul definitivării modelului de pregătire, etapizarea antrenamentelor vizind asigurarea vîrfului de formă sportivă pentru perioada Jocurilor.

Perioada marilor concursuri

În mod firesc, obectivul acesta a stat și la baza pregătirii din acest an a atleților noștri fruntași. În orientarea metodică pentru anul 1975 s-a stabilit, de la bun inceput, ca obținerea formei sportive să se facă in perioada 12 iulie — 17 august, realizarea rezultatului sportiv maxim fiind propusă pentru Jocurile Balcanice de la București, la 8—10 august. Evident, este de la sine înțeles că rezultatele au fost planificate la valori superioare celor din anii trecuți, competitive pe plan internațional, mondial.

MARIANA SUMAN

În cele cinci săptămini stabilite a reprezenta perioada de vîrf a formei sportive din acest an preolimpic, atleții noștri fruntași au fost solicitați să participe la o serie de concursuri de mare amploare cum au fost : ● 12—13 iulie, **semifinala „Cupei Europei — Bruno Zauli"** la Torino (bărbați), 12 iulie, idem, la Budapesta (femei) ● 19—20 iulie, **semifinalele „Cupei Europei"** la probe combinate, la Poiana Brașov. ● 26—27 iulie, **concurs preolimpic**, la Montreal ● 31 iulie — 1 august, **finalele campionatelor naționale de seniori**, la București ● 8—10 august, **Jocurile Balcanice de seniori**, la București ● 16—17 august, **finala „Cupei Europei"** la Nisa (femei).

Balcaniada 1975, momentul de vîrf al formei sportive

Dintre atleții vizați a face parte din lotul nostru olimpic pentru Jocurile de la Montreal, in perioada 8—10 august, cind s-a desfășurat principalul examen al acestui an, Jocurile Balcanice, au înregistrat cele mai bune performanțe — conform cerințelor — următorii : **Argentina Menis** 67,88 m (record) la disc, **Virginia Ioan 1,87** m la inălțime, **Carol Corbu** 16,82 m la triplu, **Carol Raduly** 79,76 m la suliță, **Tudor Stan** 69,40 m (record) la ciocan etc. **Foarte** aproape de performanța maximă din 1975 s-au aflat : **Alina Gheorghiu** 6,51 m la lungime (la „naționale", cu o săptămină mai inainte, ea obținuse cel mai bun rezultat al său — 6,53 m), **Dorina Cătineanu** 6,43 m la lungime (tot cît la campionatele țării, dar cu 2 cm mai puțin decit performanța cea mai bună), **Valentina Cioltan** 18,73 m la greutate (exact tot atît cît realizase cu citeva zile mai înainte, la campionatele naționale, cind stabilise un nou record al țării). Rezultate remarcabile au mai realizat **Ioana Pecec** 59,38 m la suliță și **Mihaela Loghin** 18,83 m la greutate. Ambele performanțe au fost, ulterior, îmbunătățite. În meciul R.F. Germania — România, de la Heidenheim (30 august), Pecec a stabilit un nou record republican la aruncarea suliței (60,96 m) iar Mihaela Loghin a înregistrat și ea un nou record la aruncarea greutății (19,15 m). Amîndouă aceste atlete au avut in decursul anului 1975 o evoluție ascendentă, probind că au calitățile necesare pentru a înregistra, în viitorul an, performanțe și mai bune, care să le facă capabile să lupte pentru un loc in finala olimpică la suliță și, respectiv, la greutate.

Montrealul, o experiență pozitivă

O situație specială au avut în perioada de timp la care ne referim cei cîțiva atleți și atlete care au luat startul în concursul preolimpic de la Montreal și care în decurs de nici patru săptămini au participat la patru competiții (toate foarte importante), la mari diferențe nu numai de kilometri, ci și de fuse orare, ceea ce, evident, a pus serioase probleme de aclimatizare, de evoluție generală. Dar, fiecare dintre cei cinci **(Mariana Suman, Natalia Andrei, Argentina Menis, Ilie Floroiu și Gheorghe Cefan)** au concurat bine sau foarte bine la Montreal. Astfel, **Suman** a cîștigat 800 m cu 1:59,73 cel mai bun rezultat al ei din acest sezon și a doua performanță mondială a sezonului, **Andrei** a obținut și ea victoria la 1500 m (4:10,69) ca și **Cefan** la 3000 m obstacole. Rezultatul acestuia — 8:17,64 — reprezintă nu numai un nou record republican, ci și o excelentă performanță, a patra din acest an și a cincea din istoria atletismului. **Menis** a fost a doua la aruncarea discului (62,60 m), iar **Floroiu**, de două ori pe locul trei, la 5000 m — 13:36,92 și la 10 000 m — 28:10,65 (nou record național).

La puține zile după competiția preolimpică din Canada, cei cinci atleți au luat startul în cadrul campionatelor republicane de la București. Cu acest prilej fiecare dintre ei a realizat recorduri ale campionatelor, ceea ce demonstrează o formă sportivă mulțumitoare. După alte citeva zile — numai o săptămină — au avut loc, pe stadionul Republicii, Jocurile Balcanice. În mod cu totul surprinzător Suman, Andrei și Floroiu au comis elementare greșeli de ordin tactic și n-au putut deveni campioni balcanici, fiind întrecuți la 800 m și 1 500 m de atleta bulgară Stereva și, respectiv, la 5000 m de grecul Kontosoros, alergători pe care-i întrecuseră de mai multe ori în acest an.

„Lecția" de la Balcaniadă a fost bine însușită, mai cu seamă de către cele două atlete, pentru că la jumătatea lunii august, la Nisa, ele au avut o evoluție cu totul remarcabilă în finala Cupei Europei — Bruno Zauli. Cu acest prilej **Mariana Suman** a cîștigat cursa de 800 m (2:00,6), printre învinsele sale aflîndu-se și semifondista sovietică Morgunova, care deține cu 1:59,4 cel mai bun rezultat mondial al anului. La 1500 m **Natalia Andrei** s-a clasat pe locul secund (4:08,4), la capătul unei curse remarcabile, în care a avut satisfacția unui nou record republican. A urmat, pentru Mariana Suman, o suită de concursuri în care a obținut 4 victorii consecutive, iar pentru Andrei, în septembrie, campionatele mondiale universitare, la Roma. Cu acest prilej, pe stadionul de la Foro Italico, alergătoarea craioveancă a devenit campioană în cursa de 3000 m (8:54,09 — nou record republican), fiind întrecută doar pe linia de sosire la 1 500 m (4:08,84) de vest-germanca Wellmann (4:08,62).

Apreciem că, în general, experiența participării la competiția preolimpică de la Montreal a fost plină de învățăminte pentru atleții noștri și nutrim convingerea că ei vor ști să le folosească în pregătirea pentru J.O., impărtășindu-le și altor sportivi români.

Performanțe in scădere

La Balcaniada de la București, alți cițiva atleți au avut prestații mulțumitoare. Intre aceștia, **Vasile Bogdan** care, cu acest prilej, a cucerit pentru a cincea oară consecutiv titlul de campion balcanic la decatlon. El a totalizat 7699 p, cu aproape 300 de puncte mai puțin decit obținuse în luna iunie, la Paris, la triunghiularul Franța — Italia — România. Scăderea aceasta de puncte nu se explică numai prin condițiile grele de concurs din timpul J.B.A., ci și printr-un traumatism mai vechi care a necesitat, ulterior, o intervenție chirurgicală.

Ștefan Lăzărescu a cîștigat la J.B.A. primul său titlu de campion balcanic la săritura in lungime, dar rezultatul (7,88 m) s-a aflat sub nivelul prestațiilor anterioare. La inceputul sezonului părea că 8 metri nu constituie pentru el decit o chestiune de zi, dar după 7,95 m de la Concursul de primăvară, de la Poiana Brașov, Lăzărescu n-a mai amenințat, cum se anticipa, recordul de 8,01 m al lui Mihai Zaharia, actualul său antrenor. Mai mult chiar, la cîteva concursuri importante, între care și la semifinala „Cupei Europei", el a avut o evoluție slabă. Ne amintim că în urmă cu doi ani, Ștefan Lăzărescu a debutat la fel de promițător în sezonul în aer liber (7,95 m la începutul lunii mai) pentru ca, mai apoi, rezultatele să coboare. Este o chestiune de pregătire care trebuie să stea în atenția lui și a antrenorului său.

Situația este identică și in cazul alergătorului peste garduri **Erwin Sebestyen.** Și el a pășit cu dreptul în sezonul de concursuri al anului 1975. În prima etapă a „Cupei României", la București (17 mai), pe o pistă moale de zgură, Sebestyen a realizat timpul de 13,7 s. După o săptămină, la Poiana Brașov, pe ploaie, dar pe o pistă din material sintetic, el a egalat recordul republican cu 13,5 secunde în seriile cursei de 110 mg, iar în finală a fost cronometrat cu 13,6. Așteptam, în continuare, de la hurdlerul bucureștean nu neapărat să-și mai corecteze aceste performanțe, cit, mai ales, să le repete. Dar, în concursurile următoare rezultatele lui Sebestyen au fost departe de aceste valori.

UN PRIM PAS SPRE J. O.

Participarea atleților la intrecerile olimpice de la Montreal este condiționată de indeplinirea anumitor performanțe standard, in perioada 31 mai 1975 – 5 iulie 1976. Este vorba de standardurile fixate de forul atletic internațional. La incheierea sezonului oficial de concursuri in țara noastră, constatăm că standardurile I.A A.F. au fost indeplinite de : 100 m (10,2) – **Claudiu Sușelescu, Toma Petrescu** ; 200 m (20,8) – **Petrescu, Sușelescu** ; 800 m (1:47,4) – **Gheorghe Ghipu** ; 1500 m (3:40,6) – **Ghipu** ; 5000 m (13:40,0) – **Ilie Floroiu** ; 10 000 m (28:40,0) – **Floroiu** ; 3000 m obst. (8:32,0) – **Gheorghe Cefan, Paul Copu** ; 110 mg (13,8) – **Erwin Sebestyen** ; lungime (7,80 m) – **Ștefan Lăzărescu, Dumitru Iordache** ; triplu (16,40 m) – **Carol Corbu** ; disc (60,00 m) – **Iosif Naghi, Ion Zamfirache** ; suliță (80,00 m) – **Gheorghe Megelea, C-tin Grigoraș** ; ciocan (69,00 m) – **Tudor Stan** ; decatlon (7650 p) – **Vasile Bogdan.**

FEMEI : 100 m (11,4) – **Viorica Enescu** ; 400 m (53,5) – **Mariana Suman, Lăcrămioara Diaconiuc** ; 800 m (2:04,0) – **Mariana Suman** ; 1500 m (4:15,0) – **Natalia Andrei, Maria Puică, Rafira Lovin** ; 100 mg (13,4) – **Enescu** ; lungime (6,35 m) – **Alina Gheorghiu, Dorina Cătineanu, Maria Ionescu, Gina Panait** ; înălțime (1,82 m) – **Virginia Ioan, Cristina Gosler;** greutate (16,60 m) – **Mihaela Loghin, Valentina Cioltan** ; disc (56,00 m) – **Argentina Menis, Florența Ionescu, Lucia Fotache** ; suliță (55,00 m) – **Ioana Pecec, Eva Zörgö.**

Realizarea baremurilor amintite nu inseamnă că obligațiile atleților respectivi s-au incheiat. De altfel, trebuie să reținem că standardurile I.A.A.F., deși superioare celor de la München, n-au totuși o asemenea valoare incit să ofere garanția unei clasări corespunzătoare a atleților.

In bilanțul mondial '975 (stabilit după criteriul olimpic, adică maximum trei sportivi dintr-o țară la fiecare probă), intre primii zece clasați figurează și următorii atleți români : locul II – **Mariana Suman** la **800 m** și **Argentina Menis** la disc, locul IV – **Natalia Andrei** la 1500 m și **Gheorghe Cefan** la 3000 m obst., locul IX – **Mihaela Loghin** la greutate și **Carol Corbu** la triplu, locul X – **Virginia Ioan** la înălțime, **Ioana Pecec** la suliță și echipa **Ibolya Slavic, Doina Bădescu, Lăcrămioara Diaconiuc** și **Mariana Suman** la 4x400 m.

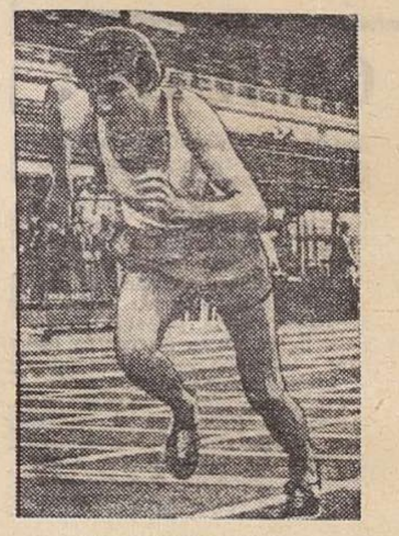

GHEORGHE GHIPU

După inchiderea „controlului"

Gheorghe Ghipu, una dintre marile speranțe ale semifondului nostru, care n-a demonstrat încă în mari competiții adevăratele-i resurse, a obținut. În iulie, la Torino, un frumos succes, cîștigînd cursa de 1500 m (3:48,30) în fața vest-germanului Wessinghage, creditat cu 3:36,4 în acest an și a ungurului Zemen (3:38,9 în 1975). A fost o victorie frumoasă, spectaculoasă, dar de la alergătorul metalurgist s-a așteptat și un rezultat pe măsura posibilităților sale, a acelui 3:39,0 realizat de el in 1973, ca junior. Dar rezultatele n-au venit cind erau așteptate ! Abia tirziu, la inceput de octombrie, in ultima etapă a „Cupei Romániei", Ghipu a fost intr-adevăr cel așteptat. Deși lipsit de adversari puternici, Ghipu a acoperit distanța in timpul record de 3:36,4. În același context se inscriu performanța de 80,06 la suliță a lui **Constantin Grigoraș,** ca și recordurile de 10,1 s și 11,3 s realizate, tot în luna octombrie pe 100 m de **Claudiu Sușelescu** și, respectiv, **Viorica Enescu.** Bune ca performanțe, bune pentru bilanțul anului 1975, aceste rezultate n-au totuși „valoare" ca răspuns la obiectivul principal al sezonului preolimpic, cel vizind atingerea formei sportive la momentul oportun.

Iosif Naghi este de mai mulți ani cel mai bun aruncător de disc din țara noastră. În 1975 el a aruncat de mai multe ori peste 60 de metri, cel mai bun rezultat măsurind 62,90 m (a fost obținut intr-un concurs de verificare la Predeal). Următorul rezultat (62,16 m) i-a adus locul trei, in septembrie, la Budapesta, la concursul armatelor prietene. Ca și in cazurile anterioare, rezultatul a venit după... încheierea controlului.

★

Bine a evoluat in acest sezon sulițașul **Gheorghe Megelea** care și-a inscris in palmares două prestigioase victorii, una în iulie, la Torino, in „Cupa Europei", cînd a și stabilit un nou record cu 83,64 m, a doua, în septembrie, la Roma, cind a devenit campion mondial universitar (81,30 m). În mod special reține atenția prima dintre aceste victorii, deoarece ea s-a produs in compania unor reputați specialiști ai probei, recordmanul mondial Wolfermann și ungurul Nemeth (91,38 m in acest an).

Accidentată o bună perioadă din sezon, aruncătoarea de suliță **Eva Zörgö** n-a fost în măsură să obțină rezultatele dorite. La 20 septembrie, la „mondialele" universitare, la Roma, Zörgö a obținut cu 59,50 m cel mai bun rezultat din activitatea sa. Împreună cu Ioana Pecec — și ea în net progres — vom conta anul viitor pe un cuplu redutabil de sulițașe, capabile de performanțe cu mult peste 60 de metri.

Așa cum arătam, majoritatea competițiilor importante ale atleților noștri in 1975 s-au intins pe intervalul a o lună de zile, de la jumătatea lui iulie pină la jumătatea lui august. Trecerea in revistă a performanțelor obținute arată că majoritatea fruntașilor noștri, și dintre ei in mod deosebit cei pe care vom conta, probabil, la Montreal, au atins, intr-adevăr, vîrful de formă in perioada amintită, in intervalul dorit. Excepțiile in cele două sensuri trebuie privite in mod diferit. Dacă in cazul Mihaelei Loghin sau al Ioanei Pecec, de pildă, cifrele superioare dinspre sfirșitul sezonului se cer privite ca rezultate ale progresului valoric, mai mult decit o creștere a formei sportive a unei personalități stabilizată la limita superioară a posibilităților — și acest aspect este, desigur, îmbucurător ! — cazurile opuse (Sebestyen sau Lăzărescu) necesită analize amănunțite ale planurilor de pregătire, corectarea lor. In linii generale, insă, și referindu-ne la vîrfurile atletismului românesc — Suman, Andrei, Cefan, Menis, Corbu, Floroiu — „modelul" sezonului 1975 poate fi aplicat anului olimpic, bineințeles cu nuanțările impuse acum de obiectivul unic, maximal, cu dată precisă. Oricum, antrenorii acestor atleți au făcut o dovadă evidentă a măiestriei lor. Corecturile trebuie rezolvate in pregătire, printr-o muncă mai intensă, mai angajantă, mai plină de responsabilitate, folosindu-se cu mai multă fermitate ajutorul științei. De asemenea, unele corecturi mai pot fi făcute și in perioada de concursuri dinaintea Montrealului, astfel ca la J.O. atleții noștri să ajungă in cea mai bună formă a lor și să obțină cele mai bune performanțe, astfel incit să aspire, cu succes, la locuri fruntașe in ierarhia olimpică a probelor respective.

Pagină redactată de Romeo **VILARA** și Vladimir **MORARU**